

USTAWA

z dnia 19 grudnia 2002 r.

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671) wprowadza się następujące zmiany:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo

ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest oraz ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej.

- 1) w art. 3 w ust. 3:
    - a) w pkt 20 przecinek na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „recykling organiczny nie jest traktowany jako termiczne przekształcanie odpadów,”,
    - b) w pkt 22 przecinek na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej,”;
  - 2) w art. 4:
    - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) warunki, w których uznaje się, że odpady wymienione na liście odpadów niebezpiecznych nie posiadają właściwości lub składników i właściwości powodujących, że odpady te stanowią odpady niebezpieczne, a także sposób ustalenia spełnienia tych warunków.”,
    - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:
      - „1a. Posiadacz jest obowiązany do pozbywania się substancji lub przedmiotów niespełniających wymagań technicznych określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1b, lub w przepisach odrębnych.
      - 1b. Ministrowie właściwi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mogą określić, każdy w zakresie swoich kompetencji, w drodze rozporządzeń, wymagania techniczne dla substancji i przedmiotów, których niespełnienie powoduje, że ich posiadacz jest obowiązany do ich pozbycia się.
      - 1c. Wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1b, ministrowie uwzględnią:
        - 1) wymagania ochrony środowiska,
        - 2) bezpieczeństwo użytkowania substancji lub przedmiotów,
        - 3) możliwe zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi,
        - 4) wymagania ochrony dóbr kultury.”;
  - 3) w art. 5 w pkt 2 wyrazy „zapobiec ich powstaniu” zastępuje się wyrazami „zapobiec powstawaniu odpadów”;
  - 4) w art. 13:
    - a) w ust. 1 wyrazy „ust. 2—4” zastępuje się wyrazami „ust. 2—4a”,
    - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera:
      - 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidywanych do unieszkodliwiania; w przypadku gdy określenie rodzaju jest niewystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować dla środowiska, właściwy organ może wezwać wnioskodawcę do podania podsta-
  - wowego składu chemicznego i właściwości odpadów,
  - 2) określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów poddawanych unieszkodliwianiu w okresie roku,
  - 3) oznaczenie miejsca prowadzenia działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów,
  - 4) szczegółowy opis stosowanych metod unieszkodliwiania odpadów,
  - 5) proponowany czas obowiązywania decyzji.”;
- 5) w art. 15:
  - a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsięwzięcia priorytetowe, o których mowa w ust. 5, mogą być finansowane ze środków publicznych.”,
  - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz sposób finansowania przedsięwzięć priorytetowych o charakterze ponadwojewódzkim, o których mowa w ust. 5, kierując się potrzebą utworzenia i utrzymania w kraju zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji i urządzeń do unieszkodliwiania odpadów.”;
- 6) w art. 17 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:
  - „1. Wytwórca odpadów, z zastrzeżeniem ust. 2, jest obowiązany do:
    - 1) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie,
    - 2) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne.
  2. Wytwórca odpadów jest obowiązany do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji, jeżeli wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie.
  3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia się wszystkie odpady wytwarzane przez danego wytwórcę w danym miejscu.
  4. Wymóg uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, pozwolenia na wytwarzanie odpadów, a także przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska.”;

- 7) w art. 19:
- a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wojewoda — dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2 ustawy — Prawo ochrony środowiska,”
  - b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „oraz powiatowego inspektora sanitarnego”;
- 8) w art. 24:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Informacje o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami przedkłada się właściwemu organowi w terminie 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów lub zmianą tej działalności wpływającą na ilość lub rodzaj wytwarzanych odpadów lub sposobów gospodarowania nimi; informację przedkłada się w trzech egzemplarzach.”
  - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wojewoda — dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2 ustawy — Prawo ochrony środowiska,”
  - c) w ust. 6 wyraz „miesiąca” zastępuje się wyrazami „30 dni”
  - d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Jeden egzemplarz informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także kopie decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i ust. 8, wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”
- 9) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Jeżeli posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który ma zezwolenie właściwego organu na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania tymi odpadami lub jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, odpowiedzialność za działania objęte tym zezwoleniem przenosi się na tego następnego posiadacza odpadów.”
- 10) w art. 26:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Posiadacz odpadów, który prowadzi działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów obowiązany jest do uzyskania zezwolenia na prowadzenie tej działalności, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 2, 4 i 4a oraz art. 43 ust. 5.”
  - b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wojewoda — dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2 ustawy — Prawo ochrony środowiska,”
  - c) w ust. 6 skreśla się wyrazy „oraz powiatowego inspektora sanitarnego”
  - d) uchyla się ust. 9;
- 11) w art. 27:
- a) w ust. 1 uchyla się pkt 4,
  - b) w ust. 2 uchyla się pkt 5,
  - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych może być wydane po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do unieszkodliwiania oraz po uzyskaniu wymaganego pozwolenia na użytkowanie obiektu w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, z wyłączeniem nowo zbudowanych lub zmodernizowanych obiektów budowlanych, zespołów obiektów lub instalacji, do których ma zastosowanie art. 76 ustawy — Prawo ochrony środowiska.”
- 12) w art. 28:
- a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz powiatowego inspektora sanitarnego”
  - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów zbieranie odpadów komunalnych, wytwarzanych na terenie nieruchomości, przez władającego tą nieruchomością.”
- 13) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie termicznego przekształcenia odpadów lub składowania odpadów, jeżeli kierownik spalarni odpadów lub innej instalacji, w której są termicznie przekształcane odpady niebezpieczne, albo kierownik składowiska odpadów nie posiadają świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami.”
- 14) w art. 31:
- a) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2”
  - b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „a jeżeli organem właściwym jest starosta — również powiatowego inspektora sanitarnego,”
- 15) w art. 32 w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2”;
- 16) w art. 33:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których zbieranie lub transport nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów, oraz podstawowe wymagania dla zbierania lub transportu tych rodzajów odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz oddziaływaniem na środowisko poszczególnych rodzajów działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów.”
  - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do

- spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których odzysk lub unieszkodliwianie nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, oraz podstawowe wymagania dla odzysku lub unieszkodliwiania tych rodzajów odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz oddziaływaniem na środowisko poszczególnych rodzajów działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,
- c) w ust. 5 i 6 po wyrazach „ust. 4” dodaje się wyrazy „i 4a”,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a—5c w brzmieniu:
- „5a. Starosta skreśla z rejestru, o którym mowa w ust. 5, posiadacza odpadów w przypadku:
- 1) złożenia przez tego posiadacza wniosku o skreślenie z rejestru,
  - 2) upływu terminu wstrzymania działalności określonego w decyzji o wstrzymaniu działalności.
- 5b. Skreślenia, o którym mowa w ust. 5a, dokonuje się w drodze decyzji.
- 5c. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 5b, starosta przekazuje marszałkowi województwa.”;
- 17) w art. 36:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w systemie informatycznym, umożliwiającym poświadczenie dokumentów ewidencji odpadów za pomocą podpisu elektronicznego.”,
- b) w ust. 13 użyty dwukrotnie wyraz „przedsiębiorstw” zastępuje się wyrazem „przedsiębiorców”;
- 18) w art. 37:
- a) w ust. 3 po wyrazie „wytwarzania” dodaje się przecinek i wyraz „zbierania”,
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Dostęp do wojewódzkiej bazy danych posiadają: minister właściwy do spraw środowiska, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewoda, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, wojewódzki inspektor ochrony środowiska oraz urząd statystyczny.”;
- 19) w art. 39:
- a) w ust. 2 wyrazy „spalane z odzyskiem energii” zastępuje się wyrazami „poddawane innym procesom odzysku”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli regeneracja lub inne procesy odzysku olejów odpadowych są niemożliwe, dopuszcza się ich unieszkodliwianie.”,
- c) uchyla się ust. 7;
- 20) w art. 40 w ust. 6 i 7 wyraz „tonę” zastępuje się wyrazem „Mg”;
- 21) w art. 41 w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) powyżej 25 mg rtęci na celę, z wyjątkiem baterii manganowo-alkalicznych, w których poziom wagowo rtęci nie powinien przekraczać 0,025%.”;
- 22) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Posiadacz odpadów, który w instalacjach innych niż spalarnie odpadów niebezpiecznych przekształca termicznie odpady niebezpieczne, jest obowiązany do przestrzegania wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2.”;
- 23) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Posiadacz odpadów, który w instalacjach innych niż spalarnie odpadów lub urządzeniach przekształca termicznie odpady inne niż niebezpieczne, jest obowiązany do przestrzegania wymagań, o których mowa w ust. 1.”;
- 24) w art. 48 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do posiadacza odpadów, który w instalacjach innych niż spalarnie odpadów lub urządzeniach przekształca termicznie odpady, o których mowa w art. 45 ust. 4 i art. 46 ust. 2.”;
- 25) w art. 49:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Właściciel lub inny władający spalarnią odpadów jest obowiązany zatrudniać kierownika spalarni posiadającego świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Kierownikiem spalarni odpadów może być wyłącznie osoba, która posiada świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Przepisy ust. 1—6 stosuje się odpowiednio do kierownika innej instalacji, w której są termicznie przekształcane odpady niebezpieczne.”;
- 26) w art. 53 w ust. 3 pkt 1 oraz w art. 54 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wojewoda — dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2 ustawy — Prawo ochrony środowiska,”;
- 27) w art. 55:
- a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) zakaźnych medycznych i zakaźnych weterynaryjnych,”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się właściwościami odpadów oraz potrzebą zapewnienia właściwego postępowania z odpadami na składowisku odpadów, może określić, w drodze rozporządzenia, kryteria oraz procedury dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu.”;
- 28) w art. 57 ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Stałe odpady niebezpieczne mogą być składowane na wydzielonych częściach składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

3. Wydzielone części składowisk odpadów, o których mowa w ust. 2, powinny spełniać wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, określone dla składowisk odpadów niebezpiecznych.

4. Na wydzielonych częściach składowisk, o których mowa w ust. 2, nie mogą być składowane odpady inne niż niebezpieczne.”;

29) w art. 65:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Odbiór odpadów przekazywanych do urządzeń odbiorczych w portach morskich, rzecznych i lotniczych, powstałych w trakcie normalnej eksploatacji statków morskich i żeglugi śródlądowej oraz statków powietrznych, a także pochodzących ze sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń o polskiej przynależności oraz z polskich stacji badawczych w Arktyce i Antarktyce, nie podlega ograniczeniom, o których mowa w ust. 1, 5 i 6. Przez normalną eksploatację statku rozumie się eksploatację związaną z utrzymaniem wymaganego przepisami stanu technicznego oraz porządku i czystości, z uwzględnieniem usuwania odpadów i ścieków w trybie swobodnego obrotu w rozumieniu przepisów celnych, z wyłączeniem działań i czynności wynikających z prowadzonej przy użyciu statku działalności handlowej lub usługowej.

8. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 6, wydaje się, jeżeli spełnione zostaną łącznie następujące warunki:

1) odpady przeznaczone są do odzysku w kraju lub za granicą, z wyjątkiem działań określonych jako R1 i R10 w załączniku nr 5 do ustawy,

2) nie ma na terenie kraju możliwych do pozyskania odpadów nadających się do równorzędnego odzysku lub też występujące one w niewystarczającej ilości,

3) odpady przywiezione z zagranicy lub sposób odzysku w kraju nie spowodują wzrostu zagrożenia dla środowiska i nie przyczynią się do zwiększenia masy składowanych odpadów,

z zastrzeżeniem ust 9.”,

b) w ust. 10 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie przejścia granicznego, przez które będą przewożone odpady; dla odpadów niebezpiecznych dodatkowo wskazanie trasy przewozu odpadów, rodzaju transportu i opakowania,”,

c) w ust. 13 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) przejście graniczne, przez które będą przywożone odpady; dla odpadów niebezpiecznych dodatkowo wskazanie rodzaju transportu i opakowania,”;

30) załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 4

Właściwości odpadów, które powodują, że odpady są niebezpieczne

H1 „wybuchowe”: substancje, które mogą wybuchnąć pod wpływem ognia lub które są bardziej wrażliwe na wstrząs lub tarcie niż dinitrobenzen,

H2 „utleniające”: substancje, które wykazują silnie egzotermiczne reakcje podczas kontaktu z innymi substancjami, w szczególności z substancjami łatwopalnymi,

H3-A „wysoce łatwopalne”:

1) ciekłe substancje mające temperaturę zapłonu poniżej 21°C (w tym nadzwyczaj łatwopalne ciecze),

2) substancje, które mogą rozgrzać się, a w efekcie zapalić się w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dostarczenia energii,

3) stałe substancje, które mogą się łatwo zapalić po krótkim kontakcie ze źródłem zapłonu i które palą się nadal lub tlą po usunięciu źródła zapłonu,

4) gazowe substancje, które są łatwopalne w powietrzu pod normalnym ciśnieniem,

5) substancje, które w kontakcie z wodą lub wilgotnym powietrzem tworzą wysoce łatwopalne gazy w niebezpiecznych ilościach,

H3-B „łatwopalne”: ciekłe substancje mające temperaturę zapłonu równą lub wyższą niż 21°C i niższą lub równą 55°C,

H4 „drażniące”: substancje nieżrące, które poprzez krótki, długotrwały lub powtarzający się kontakt ze skórą lub błoną śluzową mogą wywołać stan zapalny,

H5 „szkodliwe”: substancje, które, jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę, mogą spowodować ograniczone zagrożenie dla zdrowia,

H6 „toksyczne”: substancje (w tym wysoce toksyczne substancje), które, jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę, mogą spowodować poważne, ostre lub chroniczne zagrożenie dla zdrowia, a nawet śmierć,

H7 „rakotwórcze”: substancje, które, jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę, mogą wywoływać raka lub też zwiększyć częstotliwość jego występowania,

H8 „żrące”: substancje, które w zetknięciu z żywymi tkankami mogą spowodować ich zniszczenie,

H9 „zakaźne”: substancje zawierające żywe mikroorganizmy lub ich toksyny, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do przyjęcia, że powodują choroby człowieka lub innych żywych organizmów,

H10 „działające szkodliwie na rozrodczość”: substancje, które, jeśli są wdychane lub dostaną się drogą pokarmową lub jeśli wnikają przez skórę, mogą wywołać niedziedziczne wrodzone deformacje lub też zwiększyć częstotliwość ich występowania,

H11 „mutagenne”: substancje, które, jeśli są wdychane lub dostaną się drogą pokarmową lub jeśli wnikają przez skórę, mogą wywołać dziedziczne defekty genetyczne lub też zwiększyć częstotliwość ich występowania,

H12 substancje, które w wyniku kontaktu z wodą, powietrzem lub kwasem uwalniają toksyczne lub wysoce toksyczne gazy,

H13 substancje, które po zakończeniu procesu unieszkodliwiania, mogą w dowolny sposób, wydzielić inną substancję, np. w formie odcieku, która posiada jakkolwiek spośród cech wymienionych powyżej,

H14 „ekotoksyczne”: substancje, które stanowią lub mogą stanowić bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla jednego lub więcej elementów środowiska.”;

31) w załączniku nr 5 tytuł otrzymuje brzmienie „Procesy odzysku”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) środkach niebezpiecznych — rozumie się przez to substancje i preparaty chemiczne bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne lub niebezpieczne dla środowiska, określone w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych oraz środki ochrony roślin bardzo toksyczne i toksyczne, określone w przepisach o ochronie roślin uprawnych,”;

2) w art. 5:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opakowania wielokrotnego użytku powinny posiadać właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalającą na ich wykorzystanie w określonej ilości cykli, przy normalnych warunkach zastosowania.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4g w brzmieniu:

„4a. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku powinny:

1) nadawać się do odzysku w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny osób przy nich zatrudnionych,

2) spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.

4b. Ze względu na zalecaną metodę odzysku opakowania mogą być opakowaniami przydatnymi do odzysku:

1) przez recykling materiałowy,

2) w postaci energii,

3) przez kompostowanie,

4) przez biodegradację.

4c. Opakowania przydatne do recyklingu materiałowego powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału zastosowanego do produkcji opakowania zgodnie z odrębnymi przepisami.

4d. Opakowania przydatne do odzysku energii powinny mieć minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.

4e. Opakowania przydatne do kompostowania powinny posiadać taką zdolność do biodegradacji, która nie będzie stanowiła przeszkody w selektywnej zbiórce lub procesie kompostowania, jakim są poddawane te opakowania.

4f. Opakowania przydatne do biodegradacji powinny posiadać taką zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę.

4g. W przypadku zgodności opakowania lub odpadu opakowaniowego z normami zharmonizowanymi, o których mowa w przepisach o systemie oceny zgodności, wymagania określone w ust. 4, 4a i 4c—4f uważa się za spełnione.”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Producent i importer środków niebezpiecznych są obowiązani ustalić wysokość kaucji na opakowania jednostkowe tych środków nie niższą niż 10% i nie wyższą niż 30% ceny środka niebezpiecznego zawartego w tym opakowaniu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Obowiązek ustalenia kaucji nie dotyczy opakowań środków niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu w celu prowadzenia badań naukowych lub dydaktyki.

3. Producent i importer środków niebezpiecznych są obowiązani odebrać na własny koszt od sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach.

4. Jeżeli zwrot pobranej kaucji przez sprzedawcę jest niemożliwy z powodu przerwy lub zakończenia działalności, producent lub importer środków niebezpiecznych jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po środkach niebezpiecznych. Przyjmując opakowania wielokrotnego

użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, producent lub importer jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań dla określonych rodzajów środków niebezpiecznych, wobec których stosuje się inną wysokość kaucji niż określona w ust. 1, ze względu na specyfikę tych opakowań lub tych środków.”;

- 4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Producent i importer, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani do posiadania zezwolenia, o którym mowa w przepisach o odpadach, na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy producentów i importerów, którzy zlecają osobom trzecim wykonanie obowiązku gospodarowania odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych.”;

- 5) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów, których nie dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając możliwości stosowania opakowań wielokrotnego użytku i wymagania higieniczno-sanitarne.”;

- 6) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Producent lub jednostka handlu hurtowego produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku są obowiązani do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od jednostek handlu detalicznego, którym sprzedają produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku.”;

- 7) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Sprzedawca środków niebezpiecznych jest obowiązany pobrać kaucję za opakowania jednostkowe tych środków w wysokości ustalonej przez ich producenta lub importera, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Obowiązek pobrania kaucji nie dotyczy opakowań środków niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu w celu prowadzenia badań naukowych lub dydaktyki.

3. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po

środkach niebezpiecznych w celu ich przekazania producentowi lub importerowi. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, sprzedawca jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.

4. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, o którym mowa w przepisach o odpadach.”;

- 8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Użytkownik środków niebezpiecznych jest obowiązany zwrócić sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach.”;

- 9) w art. 19 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

- 10) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. Kto, produkując lub importując środki niebezpieczne:

- 1) wbrew obowiązkowi nie ustala wysokości kaucji na opakowanie tego środka lub ustala ją w wysokości niezgodnej z przepisami, lub

- 2) nie odbiera na własny koszt opakowań po tych środkach, podlega karze grzywny.

Art. 24. Kto, sprzedając środki niebezpieczne:

- 1) wbrew obowiązkowi nie pobiera od użytkownika środka niebezpiecznego kaucji lub pobiera w wysokości niezgodnej z przepisami, lub

- 2) nie zwraca użytkownikowi środka kaucji lub nie przyjmuje od użytkownika opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tych środkach, podlega karze grzywny.”;

- 11) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Kto, będąc użytkownikiem środka niebezpiecznego, nie zwraca sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tym środku, podlega karze grzywny.”;

- 12) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Kto, będąc producentem lub zarządzającym jednostką handlu hurtowego produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku, nie odbiera na własny koszt opakowania wielokrotnego użytku od jednostki handlu detalicznego, który sprzedaje produkty w takich opakowaniach, podlega karze grzywny.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy, który pakuje produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadza je na rynek krajowy.

1b. W przypadku gdy produkt lub produkt w opakowaniu jest wprowadzany na rynek krajowy przez przedsiębiorcę niebędącego wytwórcą produktu lub produktu w opakowaniu, który zlecił wytworzenie tego produktu lub produktu w opakowaniu oraz którego oznaczenie zostało umieszczone na produkcie lub produkcie w opakowaniu, obowiązki określone w ustawie obciążają tego przedsiębiorcę.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez przedsiębiorcę wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy rozumie się także:

1) przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty tam pakowane,

2) przedsiębiorcę prowadzącego więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m², bez względu na powierzchnię pojedynczej jednostki, sprzedającego produkty w tych jednostkach pakowane.”,

c) w ust. 3 po wyrazach „częściami składowymi” dodaje się wyrazy „lub przynależnościami”;

2) w art. 2:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) importerze — rozumie się przez to także importerów importujących towary na potrzeby własne; nie uważa się za importera przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu importowanych uprzednio produktów lub produktów w opakowaniach,”,

b) w pkt 9 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”,

c) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) posiadacz odpadów — rozumie się przez to posiadacza odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach,”;

3) w art. 3:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku importu produktów lub produktów w opakowaniach uważa się, że importer wprowadza na rynek produkty lub produkty w opakowaniach w dacie ich dopuszczenia do obrotu w kraju.”,

b) w ust. 8 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”,

c) w ust. 11 po wyrazach „częściami składowymi” dodaje się wyrazy „lub przynależnościami”,

d) po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu:

„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, do masy lub ilości wprowadzonych na rynek opakowań lub produktów nie wlicza się produktów i produktów w opakowaniach, które zostały wyeksportowane przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów lub produktów w opakowaniach, na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport.

11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych nie wlicza się importu odpadów opakowaniowych i poużytkowych, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi w kraju.”;

4) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie składają przedsiębiorcy i organizacje, które sporządzają sprawozdania, o których mowa w art. 15.”;

5) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca i organizacja są obowiązani do prowadzenia dodatkowej ewidencji, obejmującej informacje, o których odpowiednio mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2 albo w ust. 2 pkt 2 i 3.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1d w brzmieniu:

„1a. Informacje, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz w ust. 2 pkt 4 i 5, ustalane są na podstawie prowadzonej ewidencji odpadów.

1b. Masę lub ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie potwierdzenia przejęcia odpadu, dokonanego na karcie przekazania odpadu, przez posiadacza dokonującego odzysku lub recyklingu tego odpadu zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach oraz na podstawie faktury VAT wystawionej przez przedsiębiorcę prowadzącego

odzysk lub recykling albo posiadacza odpadów, dokumentującej rozliczenia związane z tym przejęciem, z zastrzeżeniem ust. 1c i 1d.

1c. W przypadku wywozu odpadów za granicę w celu poddania odzyskowi lub recyklingowi, masę lub ilość odpadów ustala się na podstawie zgłoszenia celnego.

1d. W przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, samodzielnie dokonuje odzysku lub recyklingu odpadów zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach, masę lub ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca i organizacja są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz innych dokumentów, o których mowa w ust. 1b—1d oraz w art. 10 i 15, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3, w wielkości przekraczającej wymagany w danym roku poziom odzysku lub recyklingu, mogą rozliczyć masę lub ilość odpadów opakowaniowych lub użytkowych przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu w następnym roku kalendarzowym.”;

7) w art. 12 w ust. 3 skreśla się wyrazy „ , w drodze sprzedaży lub importu,”;

8) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych opakowań i produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych i użytkowych z tych produktów i opakowań, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni.”;

9) w art. 27 w ust. 2 wyrazy „w terminie 5 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 30 dni”;

10) w art. 28 w ust. 1 wyrazy „w terminie 10 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 30 dni”;

11) w art. 29 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

12) w art. 30 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

13) w art. 31 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

14) w art. 32 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

15) w art. 33 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

16) w art. 34 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;

17) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 1

RODZAJE OPAKOWAŃ

Poz.	Symbol PKWiU	Rodzaje opakowań (jednostkowych, transportowych i zbiorczych)
1	2	3
1	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z tworzyw sztucznych
2	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z aluminium
3	bez względu na symbol PKWiU	opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej
4	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z papieru i tektury
5	bez względu na symbol PKWiU	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami
6	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)
7	bez względu na symbol PKWiU	opakowania wielomateriałowe ¹⁾

¹⁾ Za opakowania wielomateriałowe uznaje się wszystkie opakowania wykonane z co najmniej dwu różnych rodzajów materiałów tak, że nie można ich rozdzielić w sposób ręczny lub przy zastosowaniu prostych metod fizycznych.”;

18) załącznik nr 3 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 3

RODZAJE POZOSTAŁYCH PRODUKTÓW

Poz.	Symbol PKWiU	Rodzaj produktu
1	2	3
1	23.20.18 z wyłączeniem 23.20.18—01 23.20.18—02.10 23.20.18—03.00 23.20.18—09.1	oleje smarowe, z wyłączeniem: — oleje podstawowe — oleje do silników dwusuwowych z zapłonem iskrowym — oleje lotnicze do silników odrzutowych — oleje odpadowe — przepracowane
2	bez względu na symbol PKWiU	lampy wyładowcze, z wyłączeniem świetlówek kompaktowych
3	25.11.11 25.11.13—55.00	opony nowe pneumatyczne w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych opony nowe pneumatyczne używane w małych ciężarówkach o współczynniku obciążenia ≤ 121
4	25.11.13—57.00	opony nowe pneumatyczne używane w dużych ciężarówkach o współczynniku obciążenia ≥ 121
5	25.11.14—04 25.11.14—05 25.11.14—07 25.11.14—09	opony nowe do kół napędzanych i sterowanych używane w pojazdach rolniczych, leśniczych i podobnych opony nowe w rodzaju używanych w maszynach do robót ziemnych opony nowe pneumatyczne w rodzaju stosowanych w przemyśle opony inne nowe, gdzie indziej niewymienione (włączając mini traktory i kultywatory napędzane silnikiem)
6	25.11.20	opony używane pneumatyczne
7	25.12.10—30.00	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w samochodach osobowych
8	25.12.10—50	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w autobusach i samochodach ciężarowych
9	25.12.10.90	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w lotnictwie i pozostałe

19) załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 4

DOCELOWE PROCENTOWE POZIOMY ODZYSKU I RECYKLINGU DLA ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH I POUŻYTKOWYCH W STOSUNKU DO MASY LUB ILOŚCI WPROWADZANYCH NA RYNEK KRAJOWY OPAKOWAŃ I PRODUKTÓW

Poz.	Odpad powstały z:		Poziom odzysku	Poziom recyklingu
	rodzaj produktów	symbol PKWiU		
1	2	3	4	5
1	opakowania razem	bez względu na symbol PKWiU	50	25
2	opakowania z tworzyw sztucznych	bez względu na symbol PKWiU	—	25 ¹⁾
3	opakowania z aluminium	bez względu na symbol PKWiU	—	40 ¹⁾
4	opakowania ze stali, w tym z blachy stalowej	bez względu na symbol PKWiU	—	20 ¹⁾

1	2	3	4	5
5	opakowania z papieru i tektury	bez względu na symbol PKWiU	—	48 ¹⁾
6	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami	bez względu na symbol PKWiU	—	40 ¹⁾
7	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)	bez względu na symbol PKWiU	—	15 ^{1),2)}
8	opakowania wielomateriałowe	bez względu na symbol PKWiU	—	25 ¹⁾
9	urządzenia klimatyzacyjne zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC)	29.23.12	50	50
10	urządzenia chłodnicze i zamrażające oraz pompy ciepła poza urządzeniami dla gospodarstw domowych zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC) ³⁾	29.23.13	70	70
11	chłodziarki i zamrażarki typu domowego zawierające substancje zubożające warstwę ozonową (CFC i HCFC) ³⁾	29.71.11	50	50
12	akumulatory ołowiowe (kwasowe)	31.40.21 31.40.22	wszystkie zgłoszone	wszystkie zebrane
13	akumulatory niklowo-kadmowe wielkogabarytowe	31.40.23	70	70
14	akumulatory niklowo-kadmowe małogabarytowe (wraz z pakietami)	31.40.23	50	50
15	ogniwa i baterie galwaniczne, bez ich części: — guzikowe, — baterie pierwotne, — pozostałe baterie wtórne	31.40.1, z wyłączeniem 31.40.13	50	50 ⁴⁾
16	oleje smarowe, z wyłączeniem: — oleje podstawowe — oleje do silników dwusuwowych z zapłonem iskrowym — oleje lotnicze do silników odrzutowych — oleje odpadowe — przetworzone	23.20.18 z wyłączeniem: 23.20.18—01 23.20.18—02.10 23.20.18—03.00 23.20.18—09.1	50	35 ⁵⁾
17	lampy wyładowcze, z wyłączeniem świetlówek kompaktowych	bez względu na symbol PKWiU	40	40
18	opony nowe pneumatyczne w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych opony nowe pneumatyczne używane w małych ciężarówkach o współczynniku obciążenia ≤ 121 opony nowe pneumatyczne używane w dużych ciężarówkach o współczynniku obciążenia ≥ 121	25.11.11 25.11.13—55.00 25.11.13—57.00	75	15

1	2	3	4	5
	opony nowe do kół napędzanych i sterowanych używane w pojazdach rolniczych, leśniczych i podobnych	25.11.14—04		
	opony nowe w rodzaju używanych w maszynach do robót ziemnych	25.11.14—05		
	opony nowe pneumatyczne w rodzaju stosowanych w przemyśle	25.11.14—07		
	opony inne nowe, gdzie indziej niewymienione (włączając mini traktory i kultywatory napędzane silnikiem)	25.11.14—09		
	opony używane pneumatyczne	25.11.20		
	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w samochodach osobowych	25.12.10—30.00		
	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w autobusach i samochodach ciężarowych	25.12.10—50		
	opony bieżnikowane w rodzaju używanych w lotnictwie i pozostałe	25.12.10.90		

- 1) Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach Prawa farmaceutycznego, jeżeli powstające z nich odpady opakowaniowe są odpadami niebezpiecznymi w rozumieniu ustawy o odpadach, oraz opakowań po środkach niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.
- 2) Nie dotyczy palet drewnianych.
- 3) Dotyczy również substancji zubożających warstwę ozonową, stosowanych jako czynniki spieniające w izolacji.
- 4) Nie dotyczy ogniw cynkowo-węglowych i alkalicznych.
- 5) Dotyczy olejów przepracowanych poddanych regeneracji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085 oraz z 2002 r. Nr 143, poz. 1196) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2a”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 113 Prawa ochrony środowiska, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2004 r., zachowują moc przepisy w tym zakresie wydane na podstawie przepisów o ochronie i kształtowaniu środowiska.”;

2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Decyzje, pozwolenia, zezwolenia i wskazania lokalizacyjne oraz wnioski o wydanie decyzji, pozwoleń, zezwoleń i wskazań lokalizacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 6 Prawa ochrony środowiska, podlegają obowiązkowi ujęcia w publicznie dostępnym wykazie, jeżeli dotyczą spraw wszczętych po dniu 31 grudnia 2000 r.”;

3) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za korzystanie ze środowiska, które miało miejsce w okresie do dnia 31 grudnia 2001 r., w sprawach opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzy-

stanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów oraz w sprawach administracyjnych kar pieniężnych stosuje się przepisy dotychczasowe.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do ustalania opłat, o których mowa w ust. 1, w sprawach wszczętych po dniu 31 grudnia 2001 r. stosuje się stawki obowiązujące w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.”;

4) w art. 11:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwy wojewoda w terminie do dnia 31 marca 2003 r. dokona pierwszej klasyfikacji stref, o której mowa w art. 89 ust. 1 Prawa ochrony środowiska.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy wojewoda w terminie do dnia 30 września 2003 r. określi, w drodze rozporządzenia, program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 Prawa ochrony środowiska.”;

5) w art. 14:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „30 czerwca 2009 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2012 r.”,

b) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „30 czerwca 2010 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2013 r.”,

c) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „30 czerwca 2004 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2007 r.”,

- d) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „30 czerwca 2005 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2008 r.”,
- e) w ust. 3 wyrazy „30 czerwca 2005 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2007 r.”;
- 6) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przedstawienia właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej programu zapobiegania awariom, o którym mowa w art. 251 Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 30 września 2003 r.”;
- 7) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy zakład o dużym ryzyku jest obowiązany do przedstawienia w terminie do dnia 30 czerwca 2003 r. właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej raportu o bezpieczeństwie, o którym mowa w art. 253 Prawa ochrony środowiska, oraz wewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego i informacji niezbędnych do opracowania zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, o którym mowa w art. 261 Prawa ochrony środowiska.”;
- 8) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej sporządzi dla istniejącego zakładu o dużym ryzyku zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy do dnia 31 grudnia 2003 r.”;
- 9) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy decyzje ustalające rodzaje i ilości substancji zanieczyszczających dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza oraz decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska wygasają z upływem okresu, na które były wydane, a jeżeli nie był podany termin ich obowiązywania, z dniem 30 czerwca 2006 r., z zastrzeżeniem ust. 3.”;
- 10) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze terminy do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, z uwzględnieniem warunków ekonomicznych i technicznych w poszczególnych dziedzinach przemysłu oraz skali prowadzonej działalności; termin ten nie może przekroczyć dnia 31 października 2007 r.”;
- 11) w art. 21 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do prowadzącego istniejącą instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi mimo niespełniania warunków określonych w przepisach ustawy — Prawo wodne.”;
- 12) w art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do posiadaczy odpadów, którzy w instalacjach i urządzeniach innych niż spalarnie odpadów przekształcają termicznie odpady niebezpieczne, z tym że wojewoda określi termin przedłożenia przeglądu ekologicznego, w decyzji nakładającej obowiązek przeprowadzenia tego przeglądu.”;
- 13) w art. 33:
a) ust. 2—5 otrzymują brzmienie:
„2. Jeżeli z przeglądu ekologicznego istniejącego składowiska odpadów wynikać będzie konieczność dostosowania jego funkcjonowania do wymogów przepisów o odpadach, organ ochrony środowiska, w rozumieniu Prawa ochrony środowiska, w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r., w zależności od wyników przeglądu:
1) określi, w drodze decyzji, sposób dostosowania składowiska odpadów do wymogów przepisów o odpadach, a w szczególności określi niezbędne wyposażenie składowiska, konieczne do jego prawidłowego funkcjonowania,
2) zobowiąże, w drodze decyzji, zarządzającego składowiskiem do wystąpienia z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę lub jego zmianę, którego przedmiotem będzie przebudowa składowiska odpadów, określając jednocześnie termin złożenia tego wniosku.
3. Zarządzający istniejącym składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania jego funkcjonowania do wymagań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w terminie nie późniejszym niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zarządzający istniejącym składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania jego funkcjonowania do wymagań określonych w decyzji o pozwoleniu na budowę lub jego zmianie, w terminie nie późniejszym niż do dnia 31 grudnia 2009 r.
5. Jeżeli z monitoringu składowiska odpadów wynika, że składowisko to, mimo wykonania obowiązków wynikających z decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska, z urzędu, wydaje decyzję o zamknięciu tego składowiska odpadów, określając termin jego zamknięcia, który nie może przekraczać dnia 31 grudnia 2009 r. Przepis art. 54 ustawy o odpadach stosuje się odpowiednio.”,
b) po ust. 5 dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:
„6. Jeżeli z przeglądu ekologicznego istniejącego składowiska odpadów wynikać będzie brak możliwości dostosowania jego funkcjonowania do wymogów przepisów o odpadach, organ ochrony środowiska, w rozumieniu Prawa ochrony środowiska, z urzędu, w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r. wydaje decyzję o zamknięciu składowiska odpadów, określając termin zamknięcia składowiska oraz niezbędne działania do wykonania w czasie eksploatacji składowiska przed jego zamknięciem. Przepis art. 54 ustawy o odpadach stosuje się odpowiednio.”

7. Jeżeli po dniu 31 grudnia 2009 r. istniejące składowisko odpadów będzie eksploatowane niezgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części lub w pozwoleniu na budowę, o których mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wyda decyzję o wstrzymaniu korzystania ze składowiska odpadów.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 5 i 6, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia.”;

14) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Kierownik istniejącej spalarni odpadów, kierownik istniejącej innej instalacji, w której są przekształcane termicznie odpady niebezpieczne, oraz kierownik istniejącego składowiska odpadów mają obowiązek w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r. uzyskać świadectwo stwierdzające kwalifikacje określone w art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciele nieruchomości przy wykonywaniu obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 pkt 3 obowiązani są do udokumentowania korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, przez okazanie umowy i dowodów płacenia za takie usługi.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rada gminy może określić, w drodze uchwały, w zależności od lokalnych warunków, inne sposoby udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3.”,

c) uchyla się ust. 5;

2) w art. 7 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości,”;

3) w art. 8:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca ubiegający się wyłącznie o zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości powinien udokumentować gotowość ich przyjęcia przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,

b) uchyla się ust. 3;

4) w art. 9:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, powinno określać dodatkowo miejsca odzysku lub unieszkodliwienia odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych.”,

b) w ust. 1c wyraz „płynnymi” zastępuje się wyrazem „ciekłymi”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. Nr 101, poz. 628, z 1998 r. Nr 156, poz. 1018, z 2000 r. Nr 88, poz. 986 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1793) w art. 4:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby i warunki bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest.”;

2) w ust. 1a:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązki wykonawcy prac polegających na bezpiecznym użytkowaniu i usuwaniu wyrobów zawierających azbest,”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposoby i warunki bezpiecznego użytkowania oraz usuwania wyrobów zawierających azbest, z uwzględnieniem zabezpieczeń przed przenikaniem azbestu do środowiska,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441 oraz z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824) w załączniku do ustawy w części IV dodaje się pkt 43a i 43b w brzmieniu:

1	2	3	4
	43a. Od zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości	100 zł	
	43b. Od zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych	100 zł	

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Art. 9. 1. Przepisów art. 29 ust. 2 i art. 53 ust. 5 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 czerwca 2004 r.

2. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, i zastępują zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, wymagane na podstawie przepisów o odpadach.

Art. 10. Decyzje ustalające dopuszczalny poziom hałasu przenikającego do środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 4, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli emitowanie hałasu do środowiska nie wymaga pozwolenia.

Art. 11. Przepisy art. 3 pkt 17, 18 i 19 stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*